

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 14 de febrer de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal de la CASS va formular demanda, en data 27-1-2006, en virtut de la qual sol·licitava la condemna solidària del Sr. P.S.S. i l'asseguradora I. a l'abonament de la quantitat de 28.964,02 euros, en concepte de prestacions mèdiques pagades, amb més els interessos legals; l'import a fixar en execució de sentència per les despeses mèdiques entre la data de la demanda i la d'execució; les prestacions mèdiques que es generaran en el futur des de la data de la sentència i amb imposició de les costes processals.

En data 17-3-2006, la representació processal de la part defenent va oposar-se a la demanda, demanant que es desestimés la demanda, amb imposició de les costes processals a la part agent.

II.- L'Hble. Tribunal de Batlles va dictar sentència, de data 29-6-2007, en la qual s'establia el que segueix: "DECIDEIX: Que ha d'estimar i estima en part la demanda formulada en data 27 de gener del 2006 per la representació causídica de la CAIXA ANDORRANA DE LA SEGURETAT SOCIAL, i condemna solidàriament al Sr. P.S.S. i a la mercantil andorrana I. ANDORRA, S.A. a pagar a

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

l'agent la quantitat de 28.964,02 euros, més els interessos legals devengats per aquesta quantitat des de la data de la contesta a la demanda, i imposant-los les costes processals causades, amb expressa inclusió dels honoraris d'advocat i de procurador".

III.- La representació processal de la part defenent ha interposat recurs contra la sentència dictada a la instància i, en data 29-10-2007, va presentar llur escrit de conclusions, segons el qual i en consonància amb els arguments continguts en el mateix, demanava la revocació de la resolució d'instància. Per el contrari, la representació processal de la part recorreguda va articular escrit de contesta a les conclusions, en data 27-11-2007, i va sol·licitar la confirmació de la sentència, amb imposició de les costes processals a la part recurrent.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- Els greuges o motius en els quals el recurrent fonamenta el seu recurs són, en essència, els que segueixen. En primer terme, sustenta que quan la CASS exercita l'acció civil no existeix cap fet nou ni cap agreujament del dany, per la qual cosa s'ha d'entendre que concorre l'excepció de cosa jutjada, atès que hauria d'haver reclamat inicialment pels danys ja coneguts o que eren manifestament previsibles. En segon terme, considera que procediria acollir l'excepció de prescripció. S'argumenta que les lesions del Sr. B. estan consolidades i l'acció de la CASS prescriu al cap d'una any de l'abonament de les despeses. I, en darrer terme, i pel que fa al fons de l'afer, sosté que solament procediria la reclamació en allò que derivés directament de les lesions derivades de l'accident i que no s'escau acceptar de forma acrítica les asseveracions del Dr. V..

II.- El primer dels motius o greuges fa referència a l'articulació de l'excepció de cosa jutjada. Sustenta la recurrent que l'excepció ha de ser acollida perquè no s'ha produït cap agravació del dany o han aparegut danys

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

sobrevinguts, de forma que no ens trobem en les hipòtesis que aquesta Sala, en sentència de 13-3-1997, havia acceptat per a l'exigència d'una indemnització o reparació complementària.

L'Aute del Tribunal de Corts de 28-5-1998 va fixar com a quantitats a indemnitzar, pel que aquí interessa, la xifra de 1.331.811 ptes en concepte de prestacions mèdiques. En el present procés es reclama per la CASS aquelles despeses mèdiques ja satisfetes i que no es trobaven integrades en la indemnització abonada, com les referents a fisioteràpia i reeducació funcional, ortopèdia, farmàcia i massatges (cfr. Folis 47 a 50). Òbviament aquestes despeses mèdiques eren previsibles, però no es va sol·licitar la indemnització, atès que les mateixes, malgrat ésser previsibles, encara no s'havien causat i el seu import no es podia detallar fins que s'anessin produint. Per consegüent, s'ha d'entendre que la CASS es troba legitimada per a sol·licitar el pagament d'aquelles despeses mèdiques que ha anat sufragant després de la producció de l'accident i que no estaven contemplades en la indemnització pel concepte de despeses mèdiques de la resolució judicial, relatives, entre altres, a les partides de rehabilitació, fisioteràpia, analítiques, farmàcia, ortopèdia i massatges. I, des d'aquesta òptica d'idees, s'ha de concloure que no concorre l'excepció de cosa jutjada, atès que la partida mèdica que es reclama esdevé diferent de la contemplada per la sentència penal i, per tant, no es produeix la triple identitat necessària per l'acolliment de l'excepció (parts, causa petendi i objecte).

III.- En segon terme, procedeix analitzar si s'ha d'estimar o no l'excepció de prescripció que articula la part defenent i que reproduïx de nou en aquesta alçada. La sentència d'instància entén que l'excepció de prescripció ha de ser refusada perquè ens trobem en una hipòtesi de danys continuats i encara que les lesions es trobin consolidades, necessitarà tractaments de manteniment. Entén la recurrent que si la responsabilitat és aquiliana o extracontractual, s'hauria de reclamar en el termini d'una any des que s'ha pagat la despesa i no s'ha de poder permetre que es pugui reclamar en qualsevol moment.

Aquest argument tampoc pot prosperar. En efecte, en el present cas la responsabilitat s'ha de qualificar com

a extracontractual o aquiliana, de manera que el termini per a l'exercici de la pretensió reparatòria s'ha de fixar en un any. Baldament el que s'acaba d'asseverar, no es pot pretendre que en les despeses com les que ara es reclamen, relatives a rehabilitació, ortopèdia, farmàcia i fisioteràpia, s'hagin d'anar reclamant en el termini d'un any des que s'abona cadascuna de les despeses individualment considerades, sinó que s'ha d'entendre amb la resolució d'instància i les sentències d'aquesta Sala, de dates 13-3-1997 i 29-4-1999, que el termini de prescripció s'inicia des que es té coneixement de tots els efectes del dany i com que els esmentats tractaments es requeriran al llarg del temps, s'ha de confirmar el criteri mantingut i entendre que les pretensions econòmiques de la CASS per a resarcir-se de les prestacions abonades no es troben prescrites.

IV.- I resta en darrer terme per examinar el motiu que articula la recurrent en relació al fons del litigi. Entén la part que recorre la sentència que només hauria de procedir la reclamació de la CASS pels imports que derivessin directament de les lesions sofertes per l'accident. Així, manifesta que les visites a la Clínica Guttman sí es desprenen de l'accident, però que les que es refereixen a analítiques, radiologia, visites a urgència o farmàcia no queda acreditat que siguin despeses que es derivin directament de l'accident.

Aquest motiu tampoc pot prosperar. En efecte, la prova pericial que es troba a les actuacions (folis 607 i 608) no es dedica a indicar simplement que les despeses que es reclamen són conseqüència directa de l'accident, sinó que de la lectura d'aquest informe s'observa com el perit, Dr. V., detalla en sis blocs les despeses (ortopèdies, lubricant urològic i sondes vessicals, tractament mèdic per a millorar el trànsit intestinal, visites a la Guttman i instal·lació d'un aparell S.A.R.S., rehabilitació i visites als diferents especialistes). En aquest sentit, s'ha d'assenyalar que, valorada la prova pericial d'acord amb els paràmetres de la sana crítica, comporta la confirmació de la resolució d'instància. Així, les referides despeses resulten detallades i resulten conseqüències directes de l'accident. Per tant, si el recurrent volia excloure algunes d'aquestes despeses de l'import que es reclama, a ell li corresponia la càrrega de la prova de la seva

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

pretensió i aquest extrem es troba orfe de tot recolzament probatori.

V.- D'acord amb les anteriors consideracions, s'ha de concloure la desestimació del recurs interposat. En matèria de costes processals, el refús del recurs ha de significar la imposició a la part recurrent de les costes derivades del mateix, conforme al que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat per la representació processal del Sr. P.S.S. i de la mercantil andorrana I. ANDORRA, S.A contra la sentència, de data 29-6-2007, dictada per l'Hble. Batlle, i confirmar íntegrament la seva part decisòria. S'escau imposar a la part recurrent les costes processals d'aquesta instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-